

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ชื่อทางการ

ประเทศฟิลิปปินส์ มีชื่อทางการว่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (*Republic of the Philippines*) ในปี พ.ศ. 1543 ชาวสเปนในยุคล่าอาณานิคมได้ให้ชื่อหมู่เกาะนี้ว่า เฟลิปปินา ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็น ฟิลิปปินส์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติแก่เจ้าชายฟิลิปรัชทายาทแห่งสเปน

ฟิลิปปินส์เป็นชาติที่ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมฝั่งตะวันตกมากที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศสเปน ระหว่าง พ.ศ. 2064-2441 และ สหรัฐอเมริกา ระหว่าง พ.ศ. 2441-2489 ทำให้เกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันตกและ ตะวันตก เกิดเป็นวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะตัวของฟิลิปปินส์ มีการกล่าวกันว่าฟิลิปปินส์คือส่วนหนึ่งของละตินอเมริกาที่ถูกคลื่นทะเลพัดมาฝั่งตะวันออก

คำขวัญของฟิลิปปินส์คือ เพื่อพระเจ้า เพื่อประชาชน ธรรมชาติ และบ้านเมือง (*Maka Diyos, Makatao, Makakalikasan, at Makabansa*)

เมืองหลวง

กรุงมะนิลา หรือในภาษาตากาล็อกของฟิลิปปินส์เรียกว่า ไมนิลา เป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวมะนิลาบนเกาะลูซอน กรุงมะนิลาเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษาและอุตสาหกรรมของประเทศ มีเนื้อที่ประมาณ 38.55 ตารางกิโลเมตร มีเมืองและเทศบาล

17 แห่ง มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 1.5 ล้านคน ความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 41,014 คน ต่อตารางกิโลเมตร ได้รับการตั้งเป็นเมืองหลวงของประเทศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2117

พื้นที่ / อาณาเขต

ประเทศฟิลิปปินส์ประกอบด้วยเกาะต่างๆ กว่า 7,000 เกาะ ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีพรมแดนทางทะเลที่ติดต่อกันยาวมากที่สุดในโลก ประเทศฟิลิปปินส์ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากแผ่นดินใหญ่ของเอเชียไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 970 กิโลเมตร

ประเทศฟิลิปปินส์มีพื้นที่ประมาณ 298,170 ตารางกิโลเมตรหรือเท่ากับ 90% ของพื้นที่รวมทั้งแผ่นดินและทะเล แต่มีคนอาศัยอยู่บนเกาะเพียงประมาณ 900 เกาะ เกาะที่ใหญ่ที่สุดคือเกาะลูซอนซึ่งอยู่ทางตอนเหนือและเกาะมินดาเนาซึ่งอยู่ทางตอนใต้ ทิศตะวันตกและทิศเหนือติดกับทะเลจีนใต้ ทิศตะวันออกและทิศใต้ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก

ประชากร

ชาวเกาะฟิลิปปินส์มีรูปร่างหน้าตาคล้ายพวกมอญโกลผสม มีผิวสีน้ำตาล แต่บางพวกก็มีผิวค่อนข้างขาวสืบนี้อาจมาจากความซับซ้อนของเผ่าพันธุ์ อันเกิดจากการผสมผสานระหว่างเชื้อชาติต่างๆ คือ ชนเผ่าดั้งเดิม ชาวมาเลย์ ชาวอินโดนีเซีย ชาวจีน ชาวสเปนและชาวอเมริกัน

ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของประเทศฟิลิปปินส์เป็นแบบมรสุมเขตร้อน ได้รับความชุ่มชื้นจากลมมรสุมทั้ง 2 ฤดู บริเวณที่ฝนตกมากที่สุด คือ เมืองบาเกียว ได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่ฝนตกมากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เฉียงใต้

ลักษณะภูมิประเทศ

ประเทศฟิลิปปินส์มีลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะที่อกเขาหินใหม่ มีภูเขาเป็นแกนกลาง มีที่ราบแคบๆ ที่สำคัญ คือ ที่ราบตอนกลางของเกาะลูซอน เรียกว่า ที่ราบมะนิลา

ฟิลิปปีนส์ประกอบด้วยหมู่เกาะ 3 หมู่เกาะ คือ

หมู่มากะเหนื่อ มีสองเกาะใหญ่ๆ คือ เกาะลูซอนและเกาะมินโดโร

หม่เกาะกลาง หรือเรียกว่าวิสัยัน ประกอบด้วยเกาะต่างๆ ประมาณ 7,000 เกาะ

หมู่เกาะใต้ ประกอบด้วย เกาะมินดาเนา และ ลูซูล อาคิปา ลาโก ซึ่งหมายถึงหมู่เกาะต่างๆ ประมาณ 400 เกาะ อยู่ห่างใต้ของเกาะมินดาเนา ไปจนถึงทิศตะวันตกของเกาะบอร์เนียว

ฟิลิปปีนส์มีแม่น้ำสายสำคัญต่างๆ ดังนี้

แม่น้ำคาากายัน เป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดของฟิลิปปินส์ อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะลูซอน มีความยาวประมาณ 320 กิโลเมตร

แม่น้ำอักโน เป็นแม่น้ำที่ไหลอยู่ตามบริเวณเทือกเขาตองกลางของเกาะลูซอน

แม่น้ำปามปังกา เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านทางภาคเหนือและภาคกลางของเกาะลูซอนไปออกทะเลทางเหนือสุดของอ่าวมะนิลา

แม่น้ำปาลิก แม่น้ำนี้มีความสำคัญเนื่องจากบนปากแม่น้ำสายนี้เป็นที่ตั้งของกรุงมะนิลา นอกจากนี้ยังเป็นเส้นทางการค้าของเรือกลไฟที่ขนส่งสินค้าระหว่างกรุงมะนิลา กับบริเวณที่อุดม-สมบูรณ์บนฝั่งทะเลสาบ

แม่น้ำมินดาเนา เป็นแม่น้ำสำคัญบนเกาะมินดาเนา

ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของฟิลิปปินส์ได้แก่ แร่ธาตุ เช่น แร่เหล็ก แมงกานีส โคโรไมต์ ทองคำ นิกเกิลและยังเป็นประเทศที่ผลิตทองแดงได้มากที่สุดของทวีปเอเชีย

ฟิลิปปินส์มีพื้นที่ป่าไม้ ประมาณร้อยละ 40 ของเนื้อที่ประเทศ ส่วนทรัพยากรประมงนั้น น่านน้ำรอบเกาะเป็นแหล่งการจับปลา ปลาหมึก กุ้งและหอยอย่างดี

ฟิลิปปินส์เป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรมากกว่าร้อยละ 60 เป็นเกษตรกรแต่เนื้อที่ที่สามารถ ใช้เพาะปลูกได้มีอยู่ประมาณร้อยละ 27 ของเนื้อที่ประเทศ พื้นที่ เพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ บริเวณที่ราบต่ำและเนินเขาที่ปรับให้เป็นขั้นบันได

พืชผลที่ใช้เพาะปลูกของฟิลิปปินส์มีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศในกลุ่มเอเชียอื่นๆ ได้แก่ ข้าวเจ้า มะพร้าว พืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศมากที่สุดคือ อ้อย ปลูกเพื่อใช้น้ำตาลซึ่งทำ รายได้ให้แก่ประเทศถึง 1 ใน 5 ของสินค้าออกทั้งหมด นอกจากนี้ยังมี ปออะบากา ซึ่งเป็นพืช การค้าอีกชนิดหนึ่งที่สำคัญ

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกไม้ประจำชาติของประเทศฟิลิปปินส์ คือ ดอกพุดแก้ว (Sampaguita Jasmine) มีสีขาว กลีบดอกเป็นรูปดาว บานตลอดทั้งปีโดยจะแย้มดอกในตอนกลางคืน เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เรียบง่าย อ่อนน้อมถ่อมตนและความเข้มแข็ง

ภาษาทางการ

ภาษาฟิลิปปิโน เป็นภาษาประจำชาติและภาษาราชการภาษาหนึ่งของฟิลิปปินส์และจะใช้คู่กับ ภาษาอังกฤษ ภาษานี้เป็นสำเนียงมาตรฐานของภาษาตากาล็อกซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นที่มีการใช้เป็น ภาษาเขียนมากที่สุด

นอกจากนี้ ชาวฟิลิปปินส์ยังมีภาษาที่เรียกว่า ทากาล็อก (Tagalog + English) ซึ่งเป็นภาษาที่ พูดตากาล็อกคำ อังกฤษคำผสมกันไป และยังมีภาษาต่างประเทศที่ใช้ในฟิลิปปินส์อย่างแพร่หลาย ได้แก่ ภาษาสเปน ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาปัญจาบ ภาษาเกาหลี ภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาซินด์และภาษาอาหรับ

จุดเด่นของประเทศ

ประเทศฟิลิปปินส์มีความโดดเด่นในด้านการผสมผสานวัฒนธรรมต่างถิ่นที่ได้มาจากประเทศต่างๆ ในอดีต เช่น สเปน อเมริกาซึ่งเป็นประเทศเจ้าอาณานิคม รวมไปถึงวัฒนธรรมจีนจากกลุ่มคนที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ นอกจากนี้ฟิลิปปินส์ยังเป็นหนึ่งในสองประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ประชากรนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเป็นส่วนใหญ่ อีกประเทศหนึ่งคือติมอร์ เลสเต